

**UCHWAŁA NR XXIV/191/21
RADY GMINY HAJNÓWKA**

z dnia 28 maja 2021 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Białymstoku skargi Prokuratora Rejonowego w Hajnówce wraz
z odpowiedzią na skargę**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r, o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i poz. 1378) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019r. poz. 2325, z 2021r. poz. 54, poz. 159), Rada Gminy Hajnówka uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Białymstoku skargę z dnia 12 kwietnia 2021r. (data wpływu: 16.04.2021r.) Prokuratora Rejonowego w Hajnówce na uchwałę Rady Gminy Hajnówka Nr IX/64/19 z dnia 31.05.2019r. w sprawie przyjęcia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Hajnówka (publ. Dz. Urz. Woj. Podl. poz. 3125).

2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1 stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. 1. Upoważnia się Wójta Gminy Hajnówka do przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargi, o której mowa w § 1 wraz z aktami sprawy oraz odpowiedzią na skargę.

2. Upoważnia się Wójta Gminy Hajnówka do reprezentowania Rady Gminy Hajnówka w sprawie ze skargi, o której mowa w § 1, w postępowaniu przed Wojewódzkim Sadem Administracyjnym w Białymstoku, a także do udzielania dalszych pełnomocnictw, w tym pełnomocnictwa do sporządzania i wniesienia skargi kasacyjnej oraz reprezentowania Rady Gminy Hajnówka w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Hajnówka.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Jarosław Kot

Hajnówka, dnia 21 maja 2021 r.

Or.0751.1.2021

Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Białymstoku
ul. Henryka Sienkiewicza 84
15 – 950 Białystok

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Hajnówce
ul. Warszawska 87
17 – 200 Hajnówka

Organ: Rada Gminy Hajnówka
ul. A. Zina 1
17-200 Hajnówka

(sygnatura wskazana przez Skarżącego – PR Pa 20.2021)

Odpowiedź na skargę

W wykonaniu obowiązku określonego przepisem art. 54 § 2 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, niniejszym składam odpowiedź na skargę Prokuratora Rejonowego w Hajnówce na uchwałę numer IX/64/19 Rady Gminy Hajnówka z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków i **wnoszę o:**

1. Umorzenie postępowania w sprawie
2. Odstąpienie od obciążania organu skarżonego kosztami postępowania w sprawie

ewentualnie

1. Oddalenie skargi w całości;
2. Zasądzenie od skarżącego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

W niniejszej sprawie Prokurator Rejonowy w Hajnówce złożył skargę na uchwałę numer IX/64/19 Rady Gminy Hajnówka z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, zaskarżając przedmiotową uchwałę w części dotyczącej enumeratywnie wskazanych w skardze postanowień regulaminu.

Skarżonej uchwale Prokurator zarzucił:

1. Istotne naruszenie prawa, tj. art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w., poprzez:

- a) brak określenia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne w zakresie wymaganego ciśnienia i jakości dostarczanej wody, w § 5 ust. 2 i 3 Uchwały, poprzestając jedynie na odesłaniu do wymogów określonych w obowiązujących przepisach, co nie wypełnia treści delegacji ustawowej w tym zakresie
- b) brak określenia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie jakości ścieków tj. wskazanie § 5 ust. 4 Uchwały, poprzestając jedynie na odesłaniu ścieków tj. obowiązujących przepisów, nie wskazując szczegółowych parametrów ścieków, co nie wypełnia treści delegacji ustawowej w tym zakresie,
2. istotne naruszenie prawa, tj. art. 19 ust. 5 pkt 3 u.z.z.w. poprzez wskazanie w § 10 ust. 1 Uchwały, że przedsiębiorstwa określają cykl rozliczeń obowiązujących odbiorców usług, bez określenia minimalnych okresów rozliczeniowych, choć tego rodzaju regulacja nie wyczerpuje delegacji wynikającej z powyższych przepisów, gdyż niezbędne jest ustalenie mocą aktu prawa miejscowego minimalnych okresów rozliczeniowych stosowanych przez przedsiębiorstwo, co w konsekwencji nie wypełnia treści delegacji ustawowej w tym zakresie.
3. Istotne naruszenie prawa, tj. art. 19 ust. 5 pkt 3 u.z.z.w. poprzez nałożenie w § 11 pkt b Uchwały na odbiorcę usług obowiązku informowania przedsiębiorstwa o własnych ujęciach wody w celach określonych w warunkach przyłączenia do sieci oraz pisemnej umowy zawartej z upoważnienia ustawowego i wyraźnie wkraczają w sferę stosunku cywilnoprawnego wynikającego z umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorstwem i odbiorcą jego usług co w konsekwencji powoduje przekroczenie delegacji ustawowej w tym zakresie,
4. Istotne naruszenie prawa, tj. art. 16 ust. 5 pkt 3 w zw. z art. 6 ust. 4 u.z.z.w. poprzez wskazanie w § 16 ust. 3 Uchwały, że w uzasadnionych przypadkach przedsiębiorstwo może wyrazić zgodę na przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej osobie, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, podczas gdy krąg osób, z którymi przedsiębiorstwo ma obowiązek zawarcia umowy w przypadku złożenia stosownego wniosku, określa art. 6 ust. 4 u.z.z.w.,
5. Istotne naruszenie prawa, tj. art. 19 i art. 21 u.z.z.w. poprzez wskazanie w § 20 Uchwały, że poziom dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych w poszczególnych latach wyznaczają wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych przedsiębiorstw oraz gmin, co narusza dyspozycję w/w przepisów, gdyż treścią regulaminu nie może być określanie reguł dostępu do sieci w przyszłości, zwłaszcza poprzez odesłanie do wieloletnich planów rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, co w konsekwencji nie wypełnia treści delegacji ustawowej w tym zakresie,
6. Istotne naruszenie prawa, tj. art. 19 ust. 5 pkt 8 u.z.z.w. i przekroczenie delegacji ustawowej poprzez wskazanie w treści § 27 ust. 1 Uchwały, iż reklamacja dotycząca sposobu wykonywania usługi, jest zgłaszana przez odbiorcę w formie pisemnej lub pocztą elektroniczną, podczas gdy w ustawie brak delegacji do określenia w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków ograniczeń dotyczących formy wnoszenia reklamacji

W związku z powyższym, Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części w zakresie § 5 ust. 2, 3 i 4, § 10 ust. 1, § 11 pkt b, § 16 ust. 3, § 20, § 27 ust. 1

Niezależnie od oceny merytorycznej podnoszonych przez Prokuratora Rejonowego zarzutów trzeba przede wszystkim wskazać, że w wykonaniu obowiązku nałożonego na jednostki samorządu terytorialnego przez ustawę z dnia 13 lutego 2020 roku o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020r. poz. 471 z późn.zm.) Gmina Hajnówka poczyniła już przygotowania do uchwalenia nowego Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Hajnówka uwzględniającego wchodzące w życie z dniem 19 września 2021 roku zmiany. Pismem z dnia 02 marca 2021 roku zwrócono się do Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Hajnówce o podjęcie prac mających na celu dostosowanie regulaminu do obowiązującego od 01.09.2021 r. prawa. Po wpłynięciu skargi Prokuratora zasygnalizowano dla Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Hajnówce zarzuty, jakie ma Prokurator pod adresem obowiązującego regulaminu z prośbą o uwzględnienie ich przy opracowywaniu projektu nowego regulaminu. Tym samym Gmina rozpoczęła już procedurę uchwalenia nowego Regulaminu zgodnie z nałożonym przez ustawodawcę obowiązkiem i przy uwzględnieniu uwag Prokuratora pod adresem obowiązującej aktualni uchwały.

Tym samym zasadny jest wniosek o umorzenie postępowania w sprawie i nie obciążanie organu kosztami postępowania w sprawie.

W tym miejscu trzeba zauważyć, że obowiązująca procedura uchwalania regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków przewiduje po pierwsze sporządzanie projektu takiego regulaminu przez profesjonalistę – przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne i co najmniej dwukrotne badanie treści regulaminu przez Wody Polskie. Przy podejmowaniu skarżonej uchwały żaden z ww. podmiotów nie miał zastrzeżeń co do zgodności z prawem skarżonego regulaminu.

W sytuacji, gdyby Sąd z jakichkolwiek względów uznał, że wniosek o umorzenie postępowania nie może zostać uwzględniony, organ zmuszony jest wnosić o oddalenie skargi.

Przechodząc tym samym do merytorycznej oceny skargi trzeba wskazać, że nie zasługuje ona na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Prokurator zarzuca nie określenie w § 5 ust. 2 i 3 skarżonej uchwały minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne w zakresie wymaganego ciśnienia i jakości dostarczanej wody a także nie wskazanie w § 5 ust. 4 uchwały parametrów ścieków. W ocenie Rady parametry zarówno wody, jak i ścieków zostały określone poprzez odesłanie do obowiązujących w tym zakresie przepisów. Co więcej, nałożono na przedsiębiorstwo obowiązek regularnej wewnętrznej kontroli jakości wody.

Pamiętać należy, że już ustawodawca określa minimalny poziom usług w zakresie jakości wody, ustanawiając w tym zakresie szczegółowe normy. Powielanie w treści regulaminu brzmienia tych norm byłoby powielaniem brzmienia przepisów powszechnie obowiązującego prawa, co wskazuje, że uregulowanie o takim poziomie szczegółowości, jakiego wydaje się oczekiwać Skarżący, nie jest uregulowaniem, którego wprowadzenie do regulaminu uznawać można za obowiązkowe, czy wręcz dopuszczalne.

Zgodnie z obowiązującym prawem że przez wodę nadającą się do użycia rozumieć należy zgodnie z § 3 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi taką wodę, która jest wolna od mikroorganizmów chorobotwórczych i pasożytów w liczbie stanowiącej potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, wszelkich substancji w stężeniach stanowiących potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego oraz nie wykazuje agresywnych właściwości korozyjnych i spełnia wymagania mikrobiologiczne i chemiczne. W załącznikach do wspomnianego rozporządzenia określa się parametry mikrobiologiczne i chemiczne wody.

Niecelowe i wręcz niedopuszczalne jest zatem powielanie w treści regulaminu treści tych aktów, jako niezgodne ze sztuką legislacyjną.

W drugiej kolejności Prokurator zarzuca naruszenie art. 19 ust. 5 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę poprzez nie ustalenie w § 10 ust. 1 skarżonej uchwał minimalnego okresu rozliczeniowego stosowanego przez przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne.

Z literalnej treści powołanego art. 19 ust. 5 pkt 3 nie sposób wyprowadzić obowiązku określenia w regulaminie minimalnych okresów rozliczeniowych. Dodatkowo, regulamin prawidłowo w tym zakresie nie tylko odwołuje się do umowy, ale nadto wprowadza rozwiązanie nie ograniczające w istocie możliwych sposobów ukształtowania okresu rozliczeniowego.

Odnosząc się do zarzutu przekroczenia delegacji ustawowej w § 11 lit. b Regulaminu poprzez wprowadzenie obowiązku informowania przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego o własnych ujęciach wody, w żaden sposób nie można uznać tego zapisu za sprzeczny z art. 19 ust. 5 pkt 3 u.z.z.w. Przede wszystkim, jak literalnie wskazano, taki obowiązek ma służyć prawidłowemu ustalaniu ilości odprowadzanych ścieków, a zatem ma na celu określenie zasad rozliczeń i jak największej przejrzystości tych rozliczeń.

Również zarzutu nieprawidłowości określenia w § 20 skarżonej uchwały poziomu dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych w poszczególnych latach w wieloletnich planach rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych Przedsiębiorstw oraz Gmin opracowane na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy nie można uznać za uzasadnione. Przede wszystkim nie wskazano, który przepis art. 19 i 21 taki zapis narusza. Tymczasem, w ocenie zaskarżonego organu taki zapis jest ogólny i generalny i

szeroko dopuszcza możliwość określenia poziomu dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych.

Ostatni z zarzutów dotyczący naruszenia art. 19 ust. 5 pkt 8 poprzez przewidzenie w § 27 ust. 1 pisemnej formy reklamacji również nie znajduje zrozumienia organu. Określenie pisemnej formy reklamacji w żaden sposób nie narusza praw odbiorców, a wręcz przewidziano dbałość o ich interesy poprzez udostępnienie im możliwości wykazania złożenia reklamacji. Co istotne, dopuszczalna jest każda forma pisemna, co uwzględnia warunki techniczne i zaawansowanie poszczególnych odbiorców w nowoczesnych technologiach wszystkich odbiorców.

Zauważyć w tym miejscu należy, że w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 04 stycznia 2019 roku Wojewoda Dolnośląski wprawdzie zakwestionował termin do złożenia reklamacji, ale nie sformułował zarzutów pod adresem pisemnej formy reklamacji, uznając tym samym ograniczenie się do tej formy za dopuszczalne (NK-N.4131.57.11.2018.MC2).

Biorąc pod uwagę powyższe, wnoszę jak w petitum odpowiedzi na skargę.

Wójt

mgr Lucyna Smoktunowicz

